

29. navadna nedelja C

*Gospod te bo varoval vsega hudega,
varoval bo tvojo dušo.*

*Gospod bo varoval tvoje odhajanje in prihajanje,
zdaj in na veke. (Ps 121,7-8)*

Prvo berilo

2 Mojzes 17,8-13

Tiste dni je prišel Amálek in se je bojeval z Izraelom v Refidímu. Mojzes je rekel Józuetu: "Izberi može in spopadi se z Amálekom! Jutri se bom postavil na vrh hriba z božjo palico v roki." Józue je stóril tako, kakor mu je naročil Mojzes, da bi se bojeval z Amálekom. Mojzes, Aron in Hur pa so stopili na vrh hriba. Ko je Mojzes držal roke kvišku, je zmagoval Izrael, ko pa jih je povесil, je zmagoval Amálek. In Mojzesove roke so se utrudíle; zato sta vzela kamen in mu ga podložila, da je sédel nanj. Aron in Hur pa sta mu podpirala roke, eden na eni, drugi na drugi strani. Tako so njegove roke ostale trdne vse do sončnega zahoda. In Józue je z ostrim mečem premagal Amáleka in njegovo ljudstvo.

Drugo berilo

2 Timóteju 3,14 – 4,2

Dragi Timótej, ostani pri tem, česar si se naučil in v veri sprejel, ker veš, od koga si se naučil. Že od otroštva poznaš Sveto pismo in to ti more po veri v Jezusa Kristusa dati modrost, ki pelje v rešitev. Vse Pismo je navdihnjeno od Boga in koristno za poučevanje, svarjenje, za poboljševanje in vzgojo v pravičnosti, da bi bil Božji človek popoln in pripravljen za vsako dobro delo.

Rotim te pri Bogu in Kristusu Jezusu, ki bo sodil žive in mrtve, pri njegovem prihodu in njegovem kraljestvu: Oznanjuj besedo, vztrajaj v ugodnih in neugodnih okoliščinah. Prepričuj, grajaj, spodbujaj z vso potrpežljivostjo in poučevanjem.

Evangelij

Luka 18,1-8

Tisti čas je Jezus povedal svojim učencem priliko, kako morajo vedno moliti in se ne naveličati. Rekel je: "V nekem mestu je bil sodnik, ki se ni

bal Boga in se ni menil za človeka. In v tistem mestu je bila tudi vdova, ki je prihajala k njemu in ga prosila: 'Pomagaj mi do pravice proti mojemu nasprotniku.' Dolgo ni hôtel, potem pa je rekel sam pri sebi: 'Čeprav se ne bojim Boga in se ne menim za človeka, bom tej vdovi, ker me nadleguje, vendarle pomagal do pravice, da me ne bo kar naprej hodila nadlegovat.'" In Gospod je rekel: "Poslušajte, kaj pravi krivični sodnik! Pa Bog ne bo pomagal do pravice svojim izvoljenim, ki noč in dan vpijejo k njemu? Bo mar odlašal? Povem vam: Hitro jim bo pomagal do pravice. Toda ali bo Sin človekov, ko pride, našel vero na zemlji?"

V razmislek

"Stiska uči molitve" – star kot tudi napačen pregovor; kajti le redkokdaj je stiska naučila prave molitve. Obstaja velika nevarnost, da bi molitev degradirali na zagrizen, pogosto navidezno skoraj magičen poizkus ljudi, da bi prisilili Boga k določenemu načinu ravnanja, po katerem bi izpolnjeval želje prosilca. Tako se prošnja iz Očenaša "zgodí se tvoja volja" spremeni v "zgodí se moja volja". Kdor tako moli, je vedno izpostavljen nevarnosti razočaranja, saj se vse prepogosto zdi, da je Bog gluha na človeške klice. Prava molitev pa je vedno dialog, odnos med dvema osebamama, med Bogom in človekom. Prava molitev živi iz pripravljenosti pustiti stvarjem odprta vrata in se ne v naprej osredotočiti na določeno rešitev. Resnično moliti zmore le tisti, ki se odpre v polnem zaupanju Bogu in zaupa Njegovemu vodstvu. Kdor je pripravljen potrpežljivo čakati in vzdržati, ima možnost, da se nauči, da molitev vedno pomeni, da zaupamo Bogu, ki nas ne želi siliti, temveč želi za nas najbolj odrešujočo pot.

Osnovno sporočilo današnjega evangelija je vztrajnost in potrpežljivost. Vztrajnost in potrpežljivost sta vrlini tiste vdove, ki je pripravljena čakati na izpolnitev njej pripadajočih pravic. Razočaranje nad takojšnjo (ali tudi srednjeročno) ne uresničitvijo upanja vodi večinoma – tudi pri nas – do resignacije ("saj je vse brez smisla"). Takoj, ko izgubimo zaupanje, nam gre kot Mojzesu in Jozuetu iz prvega berila. "Opisani osebnosti v tem odlomku sta tudi delčka osebnosti v nas samih – takoj ko ne čutimo, da za nami stoji Bog in nam želi življenje, postanemo šibki in se iz strahu vdamo; takoj ko stran Mojzesa (ena polovica v nas samih), ki moli Boga na gori, popusti, se tudi druga stran nas samih (borilna stran Jozueta) nemočno zgrudi sama vase. V spopadu z 'Amálekom' nam pomaga občutek, da imamo pred Bogom pravico, celo poslanstvo do lastnega življenja." (Eugen Drewermann, Globinska psihologija in eksegeza, Düsseldorf, 1984). Kdor resnično lahko vztraja v zaupanju, da mu Bog želi življenje in odrešenja, ne bo izgubil tal pod nogami tudi takrat, ko mu voda že skoraj teče v grlo. Kajti Bog je zvesti Bog, ki svojih nikoli ne zapusti.

V naslednjem tednu se lahko poizkusimo vaditi v upanju, zaupanju in vztrajnosti. Zavzemimo vsako jutro, ko vstanemo, Mojzesov položaj – z obema nogama močno prizemljeni, z dvignjenimi rokami in odprtimi dlanmi kot skodelica za prejemanje Božje moči. In pojdemo pozorni v dan, da prepoznamo tiste, ki nam stojijo ob strani in nam nudijo podporo, ko upade naš pogum in nam grozi, da bi nam zaspale roke in srce.

"Nikoli ni tako lepo, kot si želimo.

Nikoli ni tako težko, kot se bojimo.

Vedno se zgodí popolnoma drugače kot pričakujemo.

Ampak vedno se ti bo zgodilo tako, kot je najboljše zate.

Ne zapusti tistega tam zgoraj, on te tudi ne bo zapustil!"

(Molitve umirajočega kmeta iz Južne Tirolske)